

פרשת פנחס

בקנאו את קנאתי בתוכם (כא, יא)

מה ענינה של תבת "בתוכם" כאן?

באר ה"חתם סופר": הגמרא (ביצה כה ע"ב) אומרת: "ישראל עדים שבאמות". לעם ישראל יש עזות שבקדושה. פינחס ראה את זמרי נוהג בעזות מצח גדולה - מגיע עם המדינית לעיני משה רבנו ולעיני כל עדת בני ישראל, אל פתח אהל מועד, ומתריס באזני משה רבנו: "משה, זו אסורה או מותרת, אם תאמר אסורה - בת יתרו מי התירה לך".

אמר פינחס קל וחמר: 'אם עד כדי כך היא עזות הרשעים לחטא - לא תהא לי עזות לקנא קנאת ה'?!' ונרמז הדבר בתבת "בתוכם" - פינחס ראה את הקנאה [-העזות] אשר בתוך החוטאים, ולקח את העזות הזאת לקנאת ה'.

רבי מאיר שפירא מלבלין היה מבאר על פי אותו יסוד, את דברי רש"י בפרשת וישלח לגבי יעקב אבינו: "עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי, ולא למדתי ממעשיו הרעים". יעקב בא בטענות אל עצמו: אמנם תרי"ג מצוות שמרתי, אך עדין "לא למדתי ממעשיו הרעים" - לא הגעתי לדרגה של עשית המצוות באותה התלהבות שבה לבן עושה עברות...

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א